

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudce Mgr. Aleše Smetanky a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **K. A.**, státní příslušnost Ruská federace
bytem P.
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2022, č. j. MV-203701-4/SO-2021,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkumu rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2022, č. j. MV-203701-4/SO-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla žalobcovo odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 8. 11. 2021, č. j. OAM-2457-26/DP-2021, jímž byla podle ustanovení § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, neboť žalobce neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo předcházející povolení k dlouhodobému pobytu vydáno.
2. Žalobce učinil součástí žaloby návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. K jeho odůvodnění především uvedl, že byl poškozen postupem správního orgánu, který zamítl jeho žádost navzdory tomu, že je žalobce snaživým studentem, vzorně plnícím účel pobytu. Žalobce je aktivním studentem, majícím v České republice relevantní vazby, které odpovídají situaci řešené Městským soudem v Praze pod č. j. 6 A 129/2021-22, kde soud přiznal odkladný účinek, přičemž uvedl: „*V daném případě dospěl soud k závěru, že studium žalobkyně je významným důvodem, aby odkladný účinek přiznal, k vydání napadeného rozhodnutí nevedly žádné protiprávní skutečnosti, ale procesní postup, není tak dle názoru soudu z povahy tohoto rozhodnutí možné dovozovat nějaké nebezpečí pro veřejný zájem (např. veřejný pořádek). Je pravda, že žalobkyně může své studium řešit krátkodobým vízem či přerušením studia, nicméně tyto právní prostředky soudu připadají neúměrně náročnější i pro*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

případné rozhodování veřejné správy o pobytu či studiu žalobkyně, než přiznání odkladného účinku.“

3. Žalobce se domníval, že by bylo záhodno umožnit mu pobyt na území do doby vydání rozsudku, neboť důvodem dosavadního neúspěchu jeho pobytové žádosti není jakékoli závadné jednání ve smyslu protiprávnosti, kvůli které by byl jeho další pobyt nežádoucí. Žalobce je mladý, úspěšně studuje, a jeho rodina vynaložila obrovské finanční prostředky na to, aby mohl žít na území ČR a studovat zde.
4. Nepřiznáním odkladného účinku tak dojde k ukončení studia, přičemž po žalobcem očekávaném procesním úspěchu žaloby by poté nebylo možné pokračovat ve studiu, a nastalá újma by tak byla opravdu zásadní. Oproti tomu přiznáním odkladného účinku žaloby nedojde k újmě pro jakýkoli veřejný zájem, neboť žalobce svým jednáním neporušil žádnou pobytovou povinnost. Žalobce také upozornil, že v době podání žaloby započal ozbrojený konflikt mezi jeho domovským státem a Ukrajinou, jehož důsledky nelze domýšlet, avšak zajisté se promítnou do zhoršení přístupu ruských občanů k českým vízovým oprávněním, omezené činnosti zastupitelského úřadu a volného pohybu osob.
5. K podanému návrhu žalobce doložil výpis z informačního systému IS/STAG Západočeské univerzity v Plzni, z něhož vyplývá, že v zimním semestru akademického roku 2021/2022 žalobce k 9. 2. 2022 úspěšně absolvoval osm předmětů z celkem deseti zapsaných, a potvrzení o studiu na Západočeské univerzitě v Plzni v akademickém roce 2020/2021.
6. Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku navrhla odkladný účinek žalobě nepřiznat, neboť nejsou splněny zákonné podmínky pro jeho přiznání. Uvedla, že řízení o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia bylo pravomocně ukončeno. Žalobce není k pobytu na území oprávněn a nic by na tom nemohlo změnit ani přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobci podle žalované nemůže vzniknout nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Žalovaná totiž byla toho názoru, že studium žalobce nemusí být v důsledku nepřiznání odkladného účinku jeho žalobě ukončeno, jelikož i případná nutnost opustit území České republiky by aktuálně nemusela vést k narušení jeho studia. Žalobce má možnost svá studia přerušit, případně požádat o individuální studijní plán, dále může také požádat o možnost účastnit se studia v distanční formě. Žalovaná souhlasila se žalobcem, že s ohledem na invazi Ruské federace na Ukrajinu došlo k omezení přístupu ruských občanů k oprávněním k pobytu na území České republiky. Avšak přiznání odkladného účinku žalobě není podle názoru žalované nástrojem, který by měl primárně sloužit k řešení zhoršeného přístupu ruských občanů k pobytovým oprávněním. V daném případě by přiznání odkladného účinku žalobě bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem na zachování presumpce správnosti veřejnoprávních aktů.
7. Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
8. Z citovaného ustanovení zákona plynou dvě hmotněprávní podmínky přiznání odkladného účinku žalobě, a sice 1) že právní následky napadeného rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

důležitým veřejným zájmem.

9. Z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. dále vyplývá, že je na žalobci, aby tvrdil (tzv. břemeno tvrzení) a prokázal (tzv. důkazní břemeno) naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Je tudíž na žalobci, aby specifikoval, v čem má tato újma spočívat, a aby tyto tvrzené skutečnosti náležitě doložil. Jen tak může soud posoudit, zda neprodleným výkonem nebo jinými právními následky správního rozhodnutí může nepoměrně větší újma, resp. těžko nahraditelná či kompenzovatelná újma žalobci vzniknout.
10. Soud vycházel z toho, že žalobci po dobu vedení správního řízení svědčila tzv. fikce dlouhodobého pobytu podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Z dosavadního obsahu spisu nevyplývalo, že by žalobce disponoval jiným pobytovým oprávněním, a proto byl jeho legální pobyt na území ohraničen pravomocným skončením řízení o žádosti, event. uděleným výjezdním příkazem. Žalobce by tudíž bez přiznání odkladného účinku žalobě byl povinen vycestovat z České republiky před skončením řízení o žalobě, neboť řešením není, aby na území nadále pobýval nelegálně, a vystavoval se tak riziku udělení správního vyhoštění, s nímž je vždy spojen zákaz pobytu na území po určitou dobu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100).
11. Soud se proto dále zabýval důsledky nuceného vycestování, jak je žalobce uvedl v návrhu na přiznání odkladného účinku. Vlastně jediným negativním důsledkem vycestování žalobce mělo být ukončení jeho studia na vysoké škole, protože žalobce neuvedl žádné rodinné ani ekonomické vazby na území České republiky. K tomu soud shledal, že ukončení pobytu na území České republiky nemusí mít za následek definitivní ukončení studia. Existují jisté způsoby, jak si žalobce může vlastní iniciativou zajistit přístup ke studijním materiálům i kontakt s vyučujícími na dálku, jak ostatně v posledních dvou letech ukázalo rozšíření distanční výuky především na vysokých školách. Popřípadě může žalobce studium přerušit. I pokud by se vhodná cesta nenašla, nezbyvá než konstatovat, že se v případě žalobce jednalo o terciární vzdělávání, tudíž i bez něj by měl mít žalobce dostatek pracovních příležitostí, pojme-li soud studium jako přípravu k budoucí výdělečné činnosti.
12. O jiném závěru soud nepřesvědčil ani odkaz na rozhodnutí Městského soudu v Praze, citované žalobcem. Žalobce rozhodnutí nepředložil a soud jej nenašel v žádné z veřejně dostupných databází, proto nemohl ověřit, nakolik se situace žalobkyně v dané věci dá srovnávat se situací žalobce. Soud navíc neměl za to, že k vydání napadeného rozhodnutí došlo pouze na základě určitého „procesního postupu“, rozhodovacím důvodem v nyní projednávané věci naopak bylo porušení povinnosti spojené s pobytovým oprávněním – povinnosti plnit účel povoleného pobytu, tedy svého druhu protiprávní jednání.
13. Pokud tedy soud shledal, že žalobce nemá na území České republiky takové vazby, které by mu v současnosti znemožňovaly do skončení řízení o žalobě vycestovat, nebylo rozhodující, jaká bude možnost žalobce navrátit se na území – byť tedy zastupitelský úřad v současnosti nepřijímá žádné žádosti o udělení pobytových oprávnění státních příslušníků Ruské federace, ani to nemá za následek vznik těžko kompenzovatelné újmy na straně žalobce.
14. Protože nebyla naplněna první z podmínek přiznání odkladného účinku a protože obě podmínky musejí být naplněny kumulativně, nezabýval se již soud případným rozporem

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem a návrh na přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 *a contrario* zamítl.

15. O nákladech řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nerozhodoval, když bude postupovat analogicky podle § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a o případných nákladech vzniklých v této souvislosti rozhodne v rozhodnutí o věci samé.
16. Závěrem soud podotýká, že toto usnesení nezakládá překážku věci rozhodnuté, přiznání odkladného účinku lze navrhnout i opakovaně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2021, č. j. 8 Azs 309/2020-38).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná.

Plzeň 13. dubna 2022

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu